

Cameron kræver 'iranske sanktioner' mod Rusland

31. august 2014 – Ifølge kilder, rapporteret af Reuters og Bloomberg News den 31. august, promoverede den britiske premierminister David Cameron, på EU-mødet for stats- og regeringsoverhoveder den 30. august, meget energisk en udvisning af alle russiske banker fra SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication).

Andre EU-lederes reaktion på Camerons seneste maniske forslag om at angribe Rusland kendes ikke, og der vil formentlig ikke blive annonceret nogen handling i begyndelsen af denne uge. Ved at promovere det, der kendes som »den iranske sanktion«, baseret på rapporter om »russiske invasion af Ukraine«, som blev aflivet af OSCE-observatører på disse landes grænser, kræver Cameron det, som britiske, imperium-finanskredse har refereret til som »finansiel krigsførelses atombombe.«

Bloomberg citerede et finansselskab i Moskva, som kaldte dette »en betydelige optrapning af de finansielle sanktioner«, og en optrapning, som med sikkerhed ville blive fulgt op af stærke, russiske modforholdsregler imod europæiske økonomier.

SWIFT er en global aftale om finansiel kommunikation, som håndterer flere end 20 mio. interbank-meddelelser om dagen over hele verden, som muliggør bankoverførsler af midler eller aktiver. Udvisning af SWIFT ville ikke blokere for Ruslands betydningsfulde handelsaftaler, og eftersom de lande, med hvilke Rusland laver sådanne aftaler, er stærkt forpligtet over for dem, er et sandsynligt resultat, at Kinas eget interbank-overførselssystem ville spredes til at omfatte Rusland.

Draghis ECB vil antage stor gribberolle for europæiske bankers dårlige gæld

31. august 2014 – Den europæiske Centralbank (ECB) vil efter al sandsynlighed, på sit møde den 4. september, annoncere i det mindste en køreplan for »kvantitative lempelser« (QE), med trykning af euro for at opkøbe giftig, privat og statslig gæld med Federal Reserve, Bank of England og Bank of Japan som model. Federal Reserves 4 billion dollar store opkøb siden 2010 har skabt skummende obligationsbobler ud af selv subprime ejendomsgældspapirer, inkl. dem, som er udstedt af nogle få europæiske storbanker. Men det, at ECB har været forhindret i QE, har muliggjort den virkelige situation at vokse frem: Europæiske storbanker har mere end 2 billioner euro (henved 3 billioner dollars) i ubetalelig gæld stående på deres regnskaber som »aktiver«.

Med hele EU-økonomien, som er i færd med at falde ned i en »recession« for tredje gang på seks år, og deflation, som rammer Italien, Spanien og andre økonomier, er ECB nu rede til at ignorere europæiske forfatninger. Det har givet kontrakter til to investeringsbanker om at skabe ABS (asset-backed securities, værdipapirer med sikkerhed i underliggende aktivpuljer) primært fra gæld fra ejendomsmarkedet, som ECB kan opkøbe. Frankrigs Manuel Valls, atter premierminister, sagde den 31. august, at en desperat Francois Hollande vil kræve QE fra Draghi, når de mødes 1. september.

Mængden af dårlige lån, som Europas zombie-banker forsøger at sælge, beløber sig nu til 1,72 billioner dollars, iflg. data indsamlet af Bloomberg

Disse banker forsøger at aflæsse mere og mere dårlig gæld, især gæld på ejendomsmarkedet (i det væsentlige tvangsauktioner) efterhånden, som deres tilstand forværres.

Zombierne bortrangerer, under anførsel af Barclays, Unicredit og Credit Suisse, flere handler, dårlige lån og ødelagte investeringer over til enheder, som skal sælges eller nedgeares. Sådanne dårlige aktiver til salg er steget med 65 % siden slutningen af 2013. Artiklen bemærker, idet den giver en idé om giftens virkelige omfang, at Barclays kommer disse dårlige lån i en nedgearings-enhed, og denne enhed indeholder nu nominelle værdier for 777 mia. dollars!

Der er hidtil i 2014 kun blevet solgt for 40 mia. dollars af zombie-bankgæld. Store hedgefond-»gribbe« er i marken, anført af CarVal (afdeling af Cargill), Lone Star og Cerberus. Som tilfældet med Argentina og Elliot Associates har vist, kan sådanne fonde potentielt forvandle sådanne handler – som i overvældende grad omfatter ejendoms-markedet – til et helvede for de oprindelige låntagere. De forventer profitater »i cifrene 13 – 19« på dem.

ECB vil, gennem at gå ind i QE med denne tilstand af bankaktiver i Europa (ligesom de amerikanske bankers tilstand af lignede aktiver i 2010), blive den »store grib«, som muliggør de andres profit.

Russisk udenrigsminister:

'Latinamerika bliver en af grundpillerne i den nye, økonomiske verdensorden'

29. august 2014 –

»Latinamerika bliver en af grundpillerne i den nye, økonomiske verdensorden«,

sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i et interview til Russia Today, publiceret den 27. august.

Som en refleksion af den hurtighed, hvormed BRIKS-udviklingsparadigmet går frem, og Latinamerikas rolle i denne udvikling, understregede Lavrov, at Rusland samarbejder med alle de latinamerikanske lande, men især med Brasilien, Argentina, Cuba, Chile, Peru og Venezuela. Latinamerika er et levende område, sagde han, som bevæger sig i retning af en multipolar verden.

Lavrov refererede til den russiske præsident Vladimir Putins »historiske« rundrejse til Brasilien, Argentina og Cuba på det tidspunkt, da BRIKS-topmødet fandt sted midt i juli måned, hans deltagelse i selve topmødet, og hans møder med tolv latinamerikanske ledere. Som en del af Putins »brede program«, understregede Lavrov, drøftede han afgørende vigtige spørgsmål som energi, transport, forsvar, rumfart og sværindustri, »områder, der er af stor interesse for alle.«

Se på alle de forskellige, regionale organisationer, som eksisterer i området, påpegede udenrigsministeren, som alle sammen er involveret i økonomiske integrationsprocesser.

»Der er ikke et land, som ikke, på den ene eller anden måde,

er tilsluttet mindst en integrationsorganisation, og«, understregede han, »vi har relationer med hver eneste af disse alliancer, og, uden undtagelse, med alle Latinamerikas lande.«

Fra nu af, understregede Lavrov, vil både Rusland og dets latinamerikanske partnere mødes på officielt grundlag langt hyppigere, og han mindede om, at Rusland havde indgået mellemstatslige handels- og samarbejdskommissioner men mange af disse nationer.

Chilensk udenrigsminister: Vi behøver et nyt globalt finanssystem, som reflekterer den nye virkelighed med BRIKS

30. august 2014 – På tærsklen til sit besøg i Argentina som leder af en stor delegation af regeringsministre, guvernører og borgmestre, fortalte Chiles udenrigsminister Heraldo Munoz den argentinske avis Pagina 12, at det nu er nødvendigt at

»gå frem i retning af et globalt finanssystem, som reflekterer den nye virkelighed«
i verden.

I øjeblikket, sagde han, opererer verden stadig på basis af et system, som blev bygget umiddelbart efter Anden Verdenskrig,

og det er tydeligt, at det ikke kan håndtere de udfordringer, som konfronterer menneskeheden. Derfor er det, sagde han,

»at vi på det seneste har set en kraftfuld fremvækst af initiativer såsom BRIKS-udviklingsbanken.«

Han undsagde »tomrummet i det globale lederskab«, som, sagde han, har gjort verden langt mere »uforudseelig«, end den var for 20 år siden.

Munoz ankom til Argentina for at deltage i det VI. bi-nationale, argentinsk-chilenske ministermøde, mens parlamentarikere og guvernører mødtes med deres argentinske modparter til det IV. møde mellem argentinsk-chilenske guvernører og borgmestre fra den fælles grænse, og det XVIII. argentinsk-chilenske fællesparlamentariske kommissionsmøde.

I sit interview med Pagina 12, publiceret den 29. august, gav Munez også udtryk for Chiles solidaritet med Argentina i sidstnævntes kamp mod spekulative gribbefonde og sagde, at dette er

»et spørgsmål af enorm betydning for os. Vi kan ikke tillade spekulative agenter at bringe aftaler mellem kreditorer og debitorer i fare.«

Præsident Michelle Bachelet, som tiltrådte embedet i marts måned i år, har sat som mål en forbedring af relationerne med Argentina og andre latinamerikanske regeringer, som i vid udstrækning blev ignoreret af Sebastian Pineras foregående, højreorienterede regering. Munoz, så vel som de argentinske værter, understregede, at de to nationer har en »strategisk alliance« og ønsker at samarbejde inden for et antal områder for at styrke deres fysisk-økonomiske integration, især langs den lange grænse, som de deler.

To store infrastrukturprojekter var højt placeret på dagsordenen for drøftelser på møderne den 29. august: den bi-oceaniske tunnel Agua Negra gennem Chiles Coquimbo-region og den vestargentinske provins San Juan; og den bi-oceaniske

korridor Aconcagua, som inkluderer færdiggørelsen af en jernbane over Andersbjergene. Sidstnævnte projekt ville, sagde den argentinske regeringsstabschef Jorge Capitanich, hjælpe med at forstærke de »fysiske forbindelsesmuligheder« mellem de to nationer.

Foto: Heraldo Munoz

Fra LaRouche-bevægelsen 1. september 2014: Polakkerne presser Tyskland. Og hvad så?

31. august 2014 – I en artikel dateret 27. august, sektionen for »Østlige tilgange« af deres webside, rapporterer *London Economist*, at den polske regering lægger pres på Tyskland for at blive mere fjendtlig over for Rusland. De rapporterer at, i en artikel i avisen *Rzeczpospolita*, anklagede Roma Kuzniar, en udenrigspolitisk rådgiver til den polske præsident Bronislaw Komorowski, Tyskland for eftergivenhed.

»Og hvad så?« svarede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche. »Bare endnu en dum polak!«

Kuzniar skrev, at »Putin paralyserer deres handlefrihed på samme måde, som en slange i ørkenen paralyserer en kanin«, og »Vi må acceptere, at pga. Berlins særlige relation med Rusland, kan vi ikke regne med Tyskland i spørgsmål om regional sikkerhed.« *The Economist* lægger selv yderligere pres

i samme stil.

»Hvorfor holder de ikke deres penisser inde i deres bukser?« spurgte LaRouche. »Så ville de ikke have dette problem. Det er det eneste svar, man kan give.«

På EU-topmødet i lørdags, den 30. august, valgtes for første gang en leder fra de tidligere Warszawapagt-lande som præsident for EU-Rådet: Den polske premierminister Donald Tusk. »Og hvad så?«, spurgte LaRouche igen. Den dags *London Daily Telegraph* skrev, »David Cameron scorer EU-sejr, da polsk allieret udnævnes til ny europæisk præsident.« Cameron og Tusk stod imidlertid ikke altid hinanden så nær. I et hyklerisk angreb på EU for »sociale ydelsers-turisme« tidligere på året nævnte Cameron et tal på 55 mio. pund om året, som britiske skatteydere betaler for at underholde børn af immigranter i deres hjemland, de fleste af dem polske. Tusk fordømte ham rasende på det tidspunkt.

Samme EU-topmøde den 30. august gav EU-bureaukratiet opgaven at komme frem til en ny pakke af sanktioner imod Rusland inden for en uge. Nogle af deres ledere siger, at Rusland nu har en uge til at ændre sin politik, før NATO-topmødet den 4.-5. september i Wales. »EU-embedsfolk synes at mene, at disse forholdsregler vil efterlade Rusland så isoleret fra de globale markeder, and der muligvis ikke vil være andre alternativer tilbage for dem end at kapitulere til en politisk løsning«, rapporterede *Deutsche Welle*.

Ja, sandelig! Putin må nok hellere reservere fjernsynstid nu, til sin kapitulation. »Rusland vil ikke ændre sin politik«, sagde LaRouche.

Deutsche Welle har et EU-dokument på den næste fase af sanktionerne, som vil tilføje mange flere navne på listen af bandlyste russiske individer, og som også kunne bandlyse russiske banker og energi- og forsvarsselskaber fra EU-aktiebørser.

»Det er en stor fordel for Rusland«, sagde LaRouche. »Og ved I, hvilken effekt, det vil få på de vesteuropæiske nationer? Det vil lægge dem øde.«

På tapetet til NATO-topmødet den 4.-5. september er også »en ny, fælles udrykningsstyrke på mindst 10.000 mand til at forstærke NATO's styrke som svar på russisk aggression i Ukraine«, rapporterede *Londons Financial Times* den 28. august. »Styrken vil inkorporere enheder fra flyvevåben og flåde, så vel som landtropper, og vil blive anført af britiske kommandører, med andre lande, som bidrager med en række specialtropper og enheder. De involverede lande omfatter i øjeblikket Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland. Canada har også givet udtryk for, at de er interesserede i at deltage.«

»Børnekorstoget«, sagde LaRouche.

Den californiske, demokratiske senior-senator Dianne Feinstein talte til *Meet the Press* i dag, hvor hun sagde, »Jeg mener, der bør være direkte diskussioner med Vladimir Putin. Jeg mener, at han er den enestående personlighed i Rusland. Rusland er et enormt land. Ukraine er et stort land. Krim er væk. Jeg mener, at man bør tage skridt til at sende folk til at tale med ham; at få vores udenrigsminister til at tale personligt med ham. Jeg mener, at det her er dybt personligt for ham. Det mener jeg virkelig. Jeg mener, at det er ham selv, der træffer beslutningerne. Og han nyder meget stor gunst i sit land.«

Feinstein fortsatte, »Folk siger, 'jamen bare vent til sanktioneerne bider og økonomien ryger ned'. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at hvis russerne følger ham, og hidtil har de fulgt ham, så er russerne meget modige og har mange års lidelser bag sig, og de vil være seje nok til at udholde enhver økonomisk vanskelighed«.

»Hun har ret«, sagde LaRouche.

Samtidig, i en scene, der giver en levende erindring om Cape Canaveral i 1960'erne, samledes tusinder af argentinerne spontant her til morgen ved Bariloche-lufthavnen for at fejre luftudskibningen af deres indfødte ARSAT-1kommunikationssatellit til Fransk Guyana, hvor den opsendes i kredsløb i oktober måned. Præsident Cristina Fernandez de Kirchner tweetede, at satellitten viser »kapaciteten til at skabe teknologi som et resultat af statens investering og højt kvalificerede, menneskelige ressourcer.« Kun otte lande i verden kan bygge så komplicerede satellitter, sagde hun.

»Tag lige og se på verdenssituationen et øjeblik«, sagde LaRouche her til eftermiddag. »Hvad har vi? Vi har en flok fjollede fascister fra visse dele af Europa, især fra den forkerte del, så at sige. De er dumme mennesker; de opfører sig dumt; de kræver dumme ting, og jeg mener, at vi stille og roligt skal viske dem af tavlen. Det, der kommer fra de polske kryb, for eksempel, er ting, som vi ikke har noget at gøre med at spille vores tid på. Disse fyre er svindlere, de er bedragere, de er løgnere, de er snydepelse. De duer ikke! Så glem dem! Spil ikke tiden på dem. Samtidig har vi meget værdifulde folk i Europa, inden for forskellige kategorier; de er meget vigtige.

»Men nu har vi de virkelige problemer med fejltagelser, tåbeligheder og fejl i andre dele af Europa, og andre dele af verden. Vi har en vidunderlig verden ud fra BRIKS-standpunktet, en vidunderlig verden. Det, der er sket mht. Afrika; vidunderligt! Det, der er sket i Kina: vidunderligt! Det, der er sket i Indien: vidunderligt! De er vidunderlige, fordi de i deres natur er vidunderlige; de er måske ikke helt nået frem til modenhed, men de er vidunderlige ting. Alt, hvad vi gør, bør være orienteret mod denne intention. Det skal vi direkte understrege.«

Den russiske viceudenrigsminister Ryabkov: BRIKS går fremad med økonomisk og politisk dagsorden, som Vesten har ignoreret

28. august 2014 – Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov fortalte International Affairs Magazine, at BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) udvider sit arbejde i både de politiske og økonomiske sfærer – finanssektor, videnskab, teknologi og landbrug, og havde ligeledes foreslået

»meget seriøse teser, vigtige signaler om Syrien, Afghanistan og Iran på dets Erklæring fra Fortaleza-topmødet«
i april 2014.

Ryabkovs interview er udlagt på en fremtrædende plads på det russiske Udenrigsministeriums webside.

Som svar på et spørgsmål om samarbejde i Latinamerika og Afrika (i dag mødtes den sydafrikanske præsident Jacob Zuma med den russiske præsident Vladimir Putin i Moskva, hvor Zuma sagde,

»Jeg er enig i, at BRIKS har åbnet et større sted for vore relationer, og de giver god mening i flere spørgsmål«), forklarede Ryabkov, at Rusland »ikke udarbejder sin politik i disse områder på basis af politiske kanoner, som er så karakteristisk for vore kolleger i Vesten. Dette er ikke et

nulsumsspil.«

Ryabkov pegede på behovet for skabelsen af BRIKS udviklingsbanken (Nye Udviklingsbank) og sagde, at en reservevalutafond

»er opstået pga. det faktum, at USA's passivitet forsinket reformer i Den internationale Valutafond. Visse lande har ingen indflydelse på IMF's beslutninger. Denne situation modsvarer ikke den myndighed og det ansvar, som disse stater har, primært BRIKS-lande. Det er derfor, skabelsen af BRIKS Udviklingsbank og reservevalutafond vil hjælpe med at håndtere finansiell stabilisering og finansiell støtte til lovende projekter, uden problemer med gensidige relationer med IMF og den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling.«

Fra LaRouche-bevægelsen 31. august 2014: Vi er på randen af ny æra, hvor Prometheus endelig er befriet

I sit webcast fredag aften blev Lyndon LaRouche spurgt, om vi nu er i færd med at gå ind i den alder, om hvilken Percy Shelly sagde, at det var den alder, hvor Prometheus endelig var befriet. LaRouche svarede:

»Vi befinder os på randen af den alder. Jeg føler, at jeg er på randen af den. Jeg insisterer på at erkende denne følelse af at være på randen af den. Jeg ved, at alt afhænger af at

opnå at være på randen af den. Og det er løsningen. Der er ingen anden løsning. Enten opnår man det – man forpligter sig til det – eller man klarer det ikke. Det er pointen. Dette er ikke en valgmulighed. Dette er en forpligtelse, som er fundamental, og man kan ikke komme uden om den.«

I en opfølgende diskussion lørdag fortsatte LaRouche dette tema og understregede, at det gamle, onde system er dødt, det har ingen autoritet, dets ledere er svindlere ligesom Obama og Boehner, som bør fjernes fra deres embeder.

Han understregede, at det, vi ser ske i hele verden, centreret omkring BRIKS-nationerne, er en revolution, hvor hele nationer arbejder sammen for at udvikle menneskeheden uafhængigt og fri af det Britiske Imperiums onde imperiesystem.

Vi må erkende, at vi ikke er underordnet det nuværende system og de svindlere, som kører det og insisterer på at underkaste alle andre deres opsyn. Ingen af disse svindlere har nogen moralsk autoritet. De skal smides ud af embedet, og vi må vinde den magt, der garanterer, at dette sker.

LaRouche erklærede, at vi må fjerne alle de regeringer, som er således defineret. Vi ønsker at komme af med den franske regering, den italienske regering. De er ubrugelige. Selve den amerikanske Kongres bør fyres.

Vi bygger ikke på regeringsmyndighed, med på den myndighed, hvorfra regering får sin sande myndighed – kreativitet.

Magten ligger nu i Rusland, Kina, Egypten. Vi er parat til at overtage planeten. Hele det globale system, som har undertrykt kreativitet og er i færd med at ødelægge menneskeheden, er rede til at blive begravet en gang for alle. Vi har et nyt system. Og vi skal være tandsatsen.

Hvis man forsøger at adaptere til det eksisterende system, er man død. Vi må skabe noget nyt.

Vi vil forandre verden. Vi har evnen til at løse problemer, som må løses.

BRIKS-nationerne er suveræne. De fik ikke suverænitet af nogen andre; det er ikke en almisse til dem, som opfører sig ordentligt, fra selvudnævnte opsynsmænd. De er suveræne i deres natur. De vil ikke længere lade andre sætte standarder for at måle deres opførelse. Det er, hvad der sætter dem i kraft.

Det nye system er en modsætning til det gamle, onde system. Modi er en revolution; Kina er en revolution; Egypten er en revolution. Tilsammen udgør de en, stor revolution.

LaRouche sagde, han har alle brikkerne til at gennemføre det her. Det er ikke et spørgsmål om at adaptere til dette onde system; man må eliminere det system. Det, som er ved at vokse frem, er et system med regeringer, der ikke beror på nogle andres autoritet.

I stedet bevæger vi os i retning af en verden, som er selvudviklende.

Som han erklærede under fredags-webcastet:

»Lad os få alt det nonsens af vejen. Det, vi behøver, er simpelt hen at skabe arbejdskraftens produktive evner per se.«

Vi har nået slutningen på regering per se. Det eksisterende system må erstattes af en orden, der er baseret på kreativitet per se og selvudvikling. Vi er på randen af et system, som aldrig før har eksisteret på planeten.

Vi er på randen af Prometheus Befriet. Boehner er væk!

Foto: Posthumt portræt af Percy Shelley, der skriver 'Den ubundne Prometheus, af Joseph Severn

Læs mere om den ny tid med Prometheus Befriet:

Lyndon LaRouche om Zeus, Prometheus og kampen mod livegenskab

i dag

Gør 2014 til et Prometheus-år!

Hvad gav Prometheus menneskene?

Lyndon LaRouche: Slut med krig, eller slut med mennesket?

Helga Zepp-LaRouche: De Europæiske Nationers Almene Uafhængighedserklæring

Polakkerne har ikke lært lektien, siger LaRouche

30. august 2014 – I sit fredagswebcast advarede Lyndon LaRouche om, at Polen burde lære lektien og holde op med at lege med ilden. Den polske præsident Bronoslaw Komorowski forstærkede hype'en i et interview med Tysklands Deutschlandfunk radio, hvor han havde et særligt budskab til tyskerne om »ikke at gentage fejltagelsen fra 1930'erne« og forblive inaktive over for den nye trussel, som kommer fra Rusland, som det internationale samfund dengang gjorde med Hitler. Han anklagede den russiske præsident Vladimir Putin for at ønske at skabe et nyt imperium og bad tyskerne huske, hvad det Sovjetiske Imperium betød, også for dem, i historien. Kun Sovjetunionens sammenbrud bragte frihed til polakkerne og tysk enhed, sagde Komorowski, og antydede, at intet mindre end et sammenbrud af nutidens Rusland var at ønske. I går nægtede Polen den russiske forsvarsminister Shoigus flytilladelse til at flyve over polsk luftrum på vej tilbage fra Slovakiet til Moskva, hvilket tvang ministeren til at vende om og lande i Bratislava. Bedt om at kommentere Polens seneste, ynkelige, beskidte trick svarede LaRouche: »Jeg ville udtrykke det mere

profetisk. Hvis polakkerne ønsker at forsætte med at spille det spil, er de færdige som nation. Prisen for det, prisen for denne forbrydelse er fortabelse af retten til at være en nation. Og det har polakkerne før været igennem. De burde have lært lektien tidligere ...« »Det er det samme. Det britiske Imperium, som er dem, der kører polakkerne, dvs. den polske regering køres af en flok stinkdyr, som tilhører Det britiske Imperium. Og hvis polakkerne ikke bliver klogere og fyrer de skabninger, så er de skæbnebestemt til Helvede i fremtiden. Ikke for evigt, men Polens chance for at blive en respekteret nation, hvis de ikke ændrer adfærd nu, er lig nul, meget længe ud i fremtiden!«

Kiev regimet presser hårdt på for NATO-medlemskab

30. august 2014 – Det ukrainske regime arbejder hårdt på at piske endnu mere hysteri op imod Rusland, inklusive at kræve medlemskab af NATO. Den ukrainske præsident Petro Poroshenko, som er i Bruxelles til det seneste EU-møde, påstod, at »hundreder« af russiske tanks nu er inde i Ukraine. »Ukraine er nu offer for udenlandsk militær aggression og terror«, sagde Poroshenko i Bruxelles forud for EU-topmødet. »Tusindvis af udenlandske tropper og hundreder af udenlandske tanks er nu på ukrainsk territorium.« I Kiev påstod den nationale sikkerhedsstalsmand Andrei Lysenko, at russiske tanks havde ødelagt hvert hus i grænsebyen Novosvitlivka.

I går forelagde regimet lovgivning om at fjerne Ukraines officielle, neutrale status og sætte landet på kurs mod NATO-medlemskab. »I overensstemmelse med beslutningen, som Rådet for National Sikkerhed og Forsvar har vedtaget, har Ukraines regering fremlagt et lovforlag for parlamentet, som ophæver

den ukrainske stats status som ikke-blok land og etablerer Ukraines kurs mod medlemskab af NATO, for parlamentet til overvejelse», sagde premierminister Arsenij Jatsenjuk iflg. Interfax Ukraine. Loven vil også forbyde Ukraine at tilslutte sig den Eurasiske Toldunion eller nogen anden »union«, som involverer Rusland. Itar-Tass rapporterede i dag, at tidligere premierminister Julia Timoshenko har meddelt, at hendes Batkivshchina (Fædreland) Parti snart ville tage initiativ til en landsomfattende folkeafstemning om landets indtræden i NATO. Partiet planlægger at indsamle 3 millioner underskrifter for en folkeafstemning, som ville være på stemmesedlen ved det næste parlamentsvalg den 26. oktober.

Rapporten om det nye lovforslag kom, samtidig med at NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen havde møde med Ukraines repræsentant til NATO, Ihor Dolhov. Efter mødet fordømte Rasmussen (igen) hysterisk Rusland: »Russiske styrker er engageret i direkte, militære operationer inde i Ukraine. Rusland forsyner fortsat separatisterne med tanks, pansrede køretøjer, artilleri og affyringsudstyr«, osv. osv. Han erklærede endvidere, at NATO vil erklære sin »urokkelige støtte« til Kiev-regimet på topmødet i Wales den 4.-5. september.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. august 2014: Fejr Lyndon LaRouches 92-års dag med Obamas rigsretssag

Ville det ikke være poetisk retfærdighed, hvis Repræsentanternes Hus indledte rigsretssagsprocedurer imod

præsident Obama den 8. september, den dag, hvor de vender tilbage til Washington fra pausen i august måned? 8. september er tilfældigvis Lyndon LaRouches 92-års fødselsdag. Kongresmedlemmerne Walter Jones, Jim McGovern og Barbara Lee, de tre initiativtagere til HCR 105, som krævede, at Obama gik til Kongressen for at få en formel bemyndigelse under artikel I, sektion 8 i Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at føre Krig, skrev til John Boehner tidligere på ugen og krævede, at han indkaldte til høringer den 8. september for at få regeringen til formelt at opsøge en debat i Kongressen og en bemyndigelse til enhver fortsat militæraktion. HCR 105 blev vedtaget i Huset i juli af et overvældende, upartisk flertal 370-40, og Boehner har ingen undskyldning for ikke at følge kravet fra Jones-McGovern-Lee.

LaRouche bemærkede fredag, at

»Obama har allerede overtrådt loven. Han burde ganske enkelt stilles for en rigsret omgående.«

Der er faktisk gået mere end 60 dage, siden starten på det amerikanske militærs engagementer i Irak imod Islamisk Stat, og tiden er inde for Obama til at forelægge sin sag for Kongressen og det amerikanske folk. General Dempsey, formand for generalstabscheferne, har lagt pres på Obama for at vedtage en kompetent politik for at udslette IS og forelægge den Kongressen for at få bemyndigelse, og Lyndon LaRouche bakkede fuldstændig på om gen. Dempsey i sit webcast den 22. august.

I skarp kontrast til denne klarhed lød Barack Obama som et ynkeligt, ævlende fjols torsdag, den 28. august, da han, nylig hjemvendt fra sine to uger i Martha's Vineyard, fortalte reportere på en pressekonference i Det hvide Hus, at han endnu ikke havde en »strategi« for, hvordan IS skulle håndteres. Det er ganske enkelt foragteligt! Obama ved, at det amerikanske folk og Kongressen afskyer og mistror ham, og han foretrækker at gemme sig bag eksekutive ordrer og luske, hemmelige

operationer – af hvilke ingen kan knuse Islamisk Stat. Josh Earnest, pressetalsmand for Det hvide Hus, forsøgte at dække over Obamas brøler ved at give et interview til CNN senere samme torsdag, hvor han påstod, at Obama faktisk har en strategi, men bare ikke har formuleret, hvordan den skal præsenteres. Det er amatørtime, og værre endnu. Denne præsident er færdig, og Kongressen bør gøre det, som er anstændigt og forfatningsmæssigt korrekt og komme af med ham nu.

Man kan sætte Obamas patetiske opførsel i kontrast til Vladimir Putins stærke ord i fredags. Hans budskab til en lejr for unge lige uden for Moskva var:

»Genér ikke Rusland«.

Putin forsvarede selvsikkert Ruslands handlinger i Krim og forklarede de unge, at den form for folkemord, som udføres mod russiske minoriteter i det østlige Ukraine, også ville være sket i Krim, hvis Rusland ikke havde handlet. Samtidig lo han foragteligt ad NATO's påstande om, at Rusland har »invaderet« Ukraine.

»Rusland er langt fra involveret i nogen storstilet konflikt«,

sagde han på ungdomslejren på Seliger-søens bredder.

»Det ønsker vi ikke, og vi har ingen planer om det. Men selvfølgelig skal vi altid være parat til at tilbagevise enhver aggression mod Rusland.«

Han fortsatte,

»Ruslands partnere ... bør forstå, at det er bedst ikke at genere os. Gud være lovet, jeg tror ikke, der er nogen, som overvejer at udløse en storstilet konflikt med Rusland. Jeg vil gerne minde jer om, at Rusland er en af de førende atommagter.«

Da Putin afslørede NATO's bluff, modsagde OSCE, som fortsat har observatører på den ukrainsk-russiske grænse, direkte NATO-hysteriet over den såkaldte russiske »invasion« ved offentligt at erklære, at der ikke er nogen russisk invasion i gang. De sagde, at der ikke var nogen militærenheder, som krydsede over til Ukraine. Der er frivillige, som krydser over for at kæmpe side om side med oprørerne, men det udgør ikke en »invasion« eller noget tilnærmelsesvist.

Meget af den 'hype', der er mod Rusland, er tydeligvis målrettet mod NATO-topmødet den 4.-5. september i Cardiff, Wales, med deltagelse af stats- og regeringschefer, og hvor Storbritannien og Obamaregeringen vil forsøge at tyrannisere resten af NATO-landene til at gå med til flere sanktioner mod Rusland – som blot vil give bagslag mod de allerede kollapsende europæiske økonomier og banker. Den polske regering, stoppet med neokonservative fra Dick Cheney's skab (udenrigsminister Sikorsky er gift med Anne Applebaum fra Washington Post, en rigtig neokon-heks), løb en rigtig dum risiko fredag, hvor hun forhindrede et fly med den russiske forsvarsminister Shoighu i at overflyve polsk luftrum på vej hjem til Rusland fra et besøg i Slovakiet. LaRouche kaldte de polske handlinger »ynkelige og infantile« og bemærkede, at en sådan adfærd over for Rusland let kan »knuses«.

Tåberne i Det hvide Hus og i NATO's hovedkvarter lyver og siger, at Rusland er »isoleret«, men virkeligheden er en, at Rusland og Kina går fremad med BRIKS-initiativerne, og enhver fornuftig nation på planeten vil skynde sig at gå med. Der er nu meget fremskudte bestræbelser i gang for to nye kanaler – Suezkanalen og Nicaragua – og en genoplivning af Kra-kanalen er også ved at komme i gang.

Alt imens vestlige medier har leet hånligt ad Nicaragua-kanalen, så udfører det samme, kinesiske ingeniørfirma, som udførte forundersøgelserne til De Tre Slugters Dæmning, forundersøgelsen til den nye kanal. Cubanske publikationer beskriver den nye kanal som et supplement til Panama-kanalen

og forestiller sig en betydningsfuld renæssance for det caribiske bækken.

Prometheus-princippet – den magt, som ligger i menneskelig kreativitet og store idéer – udspiller sig i øjeblikket. Lyndon LaRouches oprindelige forslag til den Internationale Udviklingsbank (IDB) fra 1975 er i færd med at realiseres. Det mangeårige mål med at sprede Den amerikanske Revolution og Det amerikanske System over hele verden er ved at ske. Det er vores mission at fjerne Obama, afsætte hans beskytter Boehner og garantere, at USA er en førende kraft i denne proces med global, revolutionær forandring.

Tiden er inde til at sætte en stopper for Det britiske Imperium.

Fra LaRouche-bevægelsen 29. august 2014: Skub de hysteriske spøgelser til side; BRICS er i færd med at konsolidere ny økonomisk verdensorden

Hvis man er en tåbe, som simpelt hen bare responderer til sanselige stimuli, kunne man måske tro, at de vigtige begivenheder den 28. august blot er tvivlsom adfærd fra den ukrainske regerings og NATO-regeringers side, som responderede

på et nederlag for det ukrainske militær i det sydøstlige Ukraine med et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd, og en masse skrigeri fra heksen Samantha Power.

»Disse regeringer er blot spøgelse, uden ressourcer til at oppebære dem«, var Lyndon LaRouches kommentar. »De er hysterikere, der er totalt bankerot, og de kommer ingen vegne. De kan lige så godt sætte sig og spekulere over, om de skal skyde sig.«

De faktiske nyheder den 28. august var at finde i aktiviteter, som repræsenterer BRIKS-nationernes nye fremstød for opbygning af de relationer, som vil skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Russerne var f.eks. vært for BRIKS-leder og sydafrikansk præsident, Zuma, og de havde sendt deres økonomiske udviklingsminister til Myanmar for at forhandle en ny, tættere forbindelse med ASEAN, især omkring fødevarer. I tillæg hertil udlagde det russiske Udenrigsministerium et interview med viceudenrigsminister Ryabkov på sin webside, i hvilket han taler meget positivt om Ruslands støtte til BRIKS som en afgørende institution, inklusive nødvendigheden af, at den erstatter IMF med »finansiel støtte til lovende projekter.«

Den 29. august vil Rusland være vært for den iranske udenrigsminister Zarif med henblik på drøftelser, som sandsynligvis vil omfatte udvidet handel med fødevarer, så vel som de internationale forhandlinger om atomkraftspørgsmål.

Kineserne på deres side var vært for et møde med stabscheferne for de væbnede styrker i Shanghai Samarbejdsorganisation, inkl. den russiske stabschef Valery Gerasimov.

Den officielle dagsorden omfattede situationerne i dels Afghanistan på tærsklen til USA's tilbagetrækning, og dels i Sydvestasien, om hvilket Gerasimov skarpt bemærkede, at »magtfulde handlinger ikke frembringer positive resultater og fører til dramatiske konsekvenser for lande i området.«

I Mellemtiden tog den kinesiske udenrigsminister sig tid til at ringe til den argentinske udenrigsminister for at drøfte en opfølgning på de aftaler, som blev indgået under præsident Xi Jinpings besøg i juli. Et sådant initiativ betyder, at den brede støtte til Argentinas kamp mod det døende systems gribbe ikke alene er i live og har det godt, men er voksende. Disse hysteriske gribbe forsøgte rent faktisk at få Bank of China til at udlevere information til dem om deres lån til Argentina – for at prøve at indkassere. De vil ikke få noget som helst!

Verden har ændret sig, og en ny proces med udvikling er i færd med at realiseres. I en meget virkelig forstand har Lyndon LaRouche og hans bevægelse fungeret som jordemoder for denne proces – og har forpligtet sig til fortsat at nære den, gennem at tilvejebringe videnskabens Prometheus-gaver. At beherske disse gaver er det, som vil sikre, at sejren, som står så klart foran os, ikke vil glide menneskeheden af hænde.

Argentinsk lærer: Et rumprogram kan inspirere vores ungdom, ligesom Kennedys Apolloprogram gjorde

26. august 2014 – Et stort antal mennesker på Ingeniørskolen ved Argentinas Nationale Universitet La Plata (UNLP) er i øjeblikket mobiliseret omkring udviklingen af landets Tronador II-raket, som, når den er færdig til næste år, vil give Argentina kapacitet til at opsende sine egne satellitter og

således blive en af blot 11 nationer i denne kategori.

Marcos Actis, Ingeniørskolens dekan, rapporterede til Impulso Baires, at 150 af afdelingens forskere, lærere, stipendiater, professionelle og andre tekniske eksperter er engageret i Tronador-projektet, som de er umådelig stolte af. Et kæmpebanner med ordene »Tronador-projekt« hænger over indgangen til ingeniørbygningen.

Dekan Actis, som er rumfartsingeniør, har tiltro til, at udviklingen af Tronador – næsten alle dens komponenter er bygget i Argentina – kan inspirere unge mennesker til at gå ind i rumfart, »ligesom Apollo-projektet, som satte en mand på Månen«, inspirerede ham i 1969.

»Disse gennembrud inden for rumfart, da jeg var barn, motiverede mig senere til et aeronautisk ingeniørstudie. Jeg er overbevist om, at dette projekt også kan motivere unge mennesker«
til at vælge en karriere inden for videnskab, sagde Actis.

De mennesker, som deltager i projektet, er engageret i studier, som omfatter mekanik, materialer, aerodynamik, elektronik og batterisystemer, termodynamik og andre aspekter af VEX-prototyperne af Tronador, af hvilke to allerede er blevet testet med held. Som følge af den seneste VEX-1B-test blev Argentina det første, latinamerikanske land til at gennemføre en fuldstændig kontrolleret, ballistisk missilflyvning, med autonom navigering og GPS-positionering.

Argentinas Nationale Rumaktivitetskommission (CONAE), en adjungeret til det Føderale Planlægningsministerium, fører tilsyn med Tronador-projektet. UNLP's aeronautiske, mekaniske og elektriske afdelinger er alle involveret, lige så vel som flere andre nationale, videnskabelige institutioner og selskaber. Det er virkelig en national mission.

Argentina forsvarer sig mod finansiel krigsførelse fra udenlandske banker. Nogle er allerede blevet bortvist

27. august 2014 – Cristina Fernandez de Kirchner tager systematisk forholdsregler mod de udenlandske banker i Argentina, som ikke overholder landets lovgivning, og som i stedet deltager i den London-styrede, finansielle krigsførelse mod landet.

I en tale den 7. august kom præsident Fernandez med en utilsløret trussel til den lokale afdeling af Citibank: følg vore love, og betal de omstrukturerede obligationsindehavere, hvis obligationer er underlagt argentinsk lov, eller se en sandsynlig nedlukning i øjnene.

Citibanks lokal afdeling, sagde hun, er en argentinsk bank, der tilfældigvis har udenlandske aktieindehavere.

»Da dette er en argentinsk bank« sagde hun, »forventer vi, at den retter sig efter argentinske love«
og tilføjede en påmindelse om, at
»den tilsynsmyndighed, som tildeler retten til at operere her, er den Argentinske Republik Centralbank«.

Den 13. august blev HSBC – længe kendt for at være den London-styrede, internationale narkotikahandels centralbank – udsat for, at agenter fra skattevæsenet, der søgte efter dokumenter vedrørende sagen om skatteunddragelse og pengehvidvaskning, og som blev indledt sidste februar, gennemførte en razzia af bankens hovedkvarter i Buenos Aires og to andre kontorer.

Den 26. august annoncerede den argentinske stabschef Jorge Capitanich, at man havde inddraget Bank of New York-Mellons (BoNY) tilladele til at drive bankvirksomhed – bl.a. for at overskride sine kontraktbetingelser som administrator af de omstrukturerede obligationsindehavere ved at nægte at betale dem i forbindelse med terminen 30. juni, til trods for det faktum, af Argentinas regering allerede havde overført beløbene til BoNY's konti.

Lyndon LaRouche anså disse tiltag for at være mere end fair.

»Hvorfor ikke?« erklærede han i dag. »Det er virkelig godt. Brasilianerne vil holde en udendørs fest på grund af dette. De vil sige: 'åh det var skam ikke os, der gjorde det, men I ved, hvordan de argentinerere er.'«

Selv før tilbagekaldelsen af BoNY's kontrakt havde Fernandez' regering forbudt de følgende udenlandske banker at operere i landet: ING Bank og Rabobank (Holland); Commerzbank (Tyskland); Credit Agricole og Natixis (Frankrig); Discount Bank of Israel; Lloyds og Standard Chartered (UK); og UPS og Wells Fargo (USA).

De udenlandske banker, som stadig opererer i Argentina, og som er en del af det bankerotte, transatlantiske banksystem, har meget at tabe, hvis de ikke retter op på deres adfærd. I marts 2014 var der fem udenlandske banker blandt Argentinas 12 største banker.

* Banco Santander: #3 in landet, med 7,2 % af de totale aktiver;

* BBVA: #5 med 5,8 % af de totale aktiver;

* HSBC: hvis kontorer blev ransaget, er #7 med 4,0 % af de totale aktiver;

* Bank of Boston: #10 med 3,2 % af de totale aktiver; og

* Citibank: der blev truet med at få sin koncession inddraget, er #12 med 2,7 % af de totale aktiver.

Argentinsk generalstrejke, støttet af gribbene, er politisk, økonomisk krigsførelse

27. august 2014—Den Amerikanske Indsatsstyrke for Argentina (ATFA), gribbefondenes lobbygruppe, som er ledet af millionæren Paul Singer, har helhjertet støttet den argentinske generalstrejke, som den »systemkritiske« gruppe i Arbejdernes Almene Forbund (CGT) og det allierede Argentinske Arbejderforbund (CTA) havde berammet til at løbe af stablen den 28. august. AFTA hævder, at strejken er bevis for præsident Cristina Fernandez' upopularitet og fejlslagne økonomiske politik.

Endnu en fejlberregning fra Imperiets spytslikkeres side. AFTA's støtte til oppositionens strejke, som langt fra har opbakning fra alle de større fagforeninger, burde være dødsdømt for CGT-leder Hugo Moyano og hans CTA-kohorte, Hugo Yasky.

Fernandez' modstand mod gribbene og forsvar for den nationale suverænitet nyder bred, populær opbakning, for ikke at tale om

international støtte blandt flertallet af verdens befolkning. Fagforeningsledere, der opfattes som omsvøbt af AFTA's omfavnelser, overlever muligvis ikke.

I sin pressekonference den 26. august kom regeringens stabschef Jorge Capitanich med en anklage om, at dette var en politisk strejke, hvis eneste formål var at destabilisere. De strejkende fagforeninger, sagde han, fungerer forsætligt som redskaber for gribbefondene, der

»arbejder sammen med det politiske oppositionsspektrum, en sektion af fagforeningsspektret og mediegrupper med monopol for systematisk at underminere regeringens troværdighed og offentlighedens tillid til regeringen.«

Han pointerede, at strejkelederne har nydt størst fordel af de to Kirchner-regeringers politik, som medførte stigninger i løn og pension, sammen med stigning i fagforeningernes medlemstal. Aldrig før, sagde han,

»har der fundet en sådan institutionel proces sted, der garanterer jobfrihed, bekæmper jobusikkerhed, og støtter væsentlige stigninger i reallønnen«, sagde han.

Capitanich pegede også på det »konstante, spekulative angreb«, som Argentina udsættes for, og som har medført, at det sorte markeds 'blå' dollar^[1] er hoppet til 14 pesos fra 13. Denne offensivs eneste formål, sagde han, er at fremtvinge en devaluering af møntfoden og at »udforme en strategi for 2016« – den næste præsident tiltræder i december måned 2015 – som har til hensigt at sikre, at man betaler de rovgriske gribbe frem for at »forsvare landets interesser«.

Foto: Plakat i Buenos Aires imod gribbefondene

[1] Referer til handel på det parallelle eller uformelle

USA: GLASS-STEAGALL vil gøre kommercielle banker 'for sikre til at gå fallit'

27. august 2014 – Darrell Delamaide, en fremtrædende finansreporter, og Marcus Allan Ingram, en økonomiprofessor ved Tampa-universitet [Florida, USA], har publiceret stærke krav om indførelse af Glass-Steagall og afviser Dodd/Frank-loven[1] som værende nytteløs, i heldigste fald.

Delamaide skriver i USA Today i dag, hvor han undersøger de forskellige lovforslag i Kongressen, som har til hensigt at gøre en ende på »for-store-til-at-lade-gå-fallit« (om bankerne, -red.), såsom Brown/Vitter-lovforslaget, men han konkluderer, at de er ineffektive og tilføjer:

»To andre senatorer fra hver sin side af salen har foreslået en endnu mere enkel løsning: genindfør opdelingen mellem kommercielle banker og investeringsbanker, som Glass/Steagall-loven opretholdt i dette land i mere end et halvt århundrede. Den lovgivning, som blev foreslået sidste år af kongresmedlemmerne Elizabeth Warren og John McCain, hhv. demokrat fra Massachusetts og republikaner fra Arizona, vil ganske vist gøre nutidens storbanker mindre, men den vigtigste virkning er at gøre de kommercielle banker, som er rygraden i hele finanssystemet, 'for-sikre-til-at-gå-fallit'.

»Det er faktisk den enkle, letfattede løsning på problemet, selv om modstand fra industrien [sic] sandsynligvis vil forhindre den i at blive vedtaget.«

Han citerer dernæst fra en artikel i Orlando Sun Sentinel den 19. august af professor Ingram, som fremfører, at

»den mest direkte vej til at håndtere problemerne med lovkompleksitet og systemisk risiko forårsaget af storbankerne, er en tilbagevenden til forbuddene i Glass/Steagall-loven. Stil krav om, at kommercielle banker skal afhænde deres afdelinger for investeringsaktivitet, således, at der kan føres korrekt tilsyn med begge banktyper.«

Ingram håner også Volcker-reglen og Dodd/Frank-lovens »livstestamenter« som værende meningsløse.

Delamaide anklager også JPMorgan, med sine 2,5 billion dollars i aktiver, for at være

»plakat-barn for alle de 'for store' – den er for stor til at gå fallit, for stor til at fængsle, for stor til at bestyre, for stor til at føre tilsyn med, og for stor, kort og godt.«

Men han tilføjer,

»banken er ikke alene: Bank of America, Wells Fargo, Citigroup, Goldman Sachs, Morgan Stanley er alle i denne kategori. Uheldigvis er vore politikere, som står i gæld, og vore frygtsumme tilsynsfolk, tilsyneladende også 'for store til at forandre (eller forandre sig, oversætterens bemærkning)'«.

[1] Se Specialrapport: »Dodd-Frank Dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-system«

Rusland beskyldt for at invadere Ukraine

28. august 2014 – Krisen i det sydøstlige Ukraine eskalerede dramatisk i morges, da den ukrainske præsident, Petro Poroshenko, anklagede Rusland for at have invaderet sit land.

»Russiske styrker er rent faktisk gået ind i Ukraine«,

sagde han, alt imens ukrainske kæmpere i den sydøstlige del sagde, at russiske styrker havde hjulpet separatister med at overtage grænsebyen Novoazovsk.

Poroshenko sammenkaldte et hastemøde i Ukraines nationale sikkerhedsråd, aflyste sit planlagte besøg til Tyrkiet og bad om et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte krisen.

Mødet tjente væsentligst som et forum, hvor USA, Storbritannien, Ukraine og deres allierede kunne anklage Rusland for at krænke ukrainsk suverænitet. Mødet blev ophævet efter ca. en time, uden noget officielt resultat.

Amerikanske, britiske og NATO-embedsfolk udstedte omgående erklæringer, som støttede Kiev. Talsmand for det amerikanske Udenrigsministerium, Jen Psaki, sagde i dag, at

»Det er tydeligt, at Rusland ikke alene har optrappet sin tilstedeværelse i det østlige Ukraine og intervenserer direkte med kampstyrker, pansrede køretøjer, artilleri og jord-til-luft-systemer, og agerer – og bekæmper aktivt ukrainske styrker, såvel som spiller en direkte støtterolle for de separatistiske stedfortrædende myndigheder og lejesoldater.«
[tegnsetning som publiceret, -red.]

Den amerikanske ambassadør til FN, Samantha Power, fortalte FN's Sikkerhedsråd, under dets hastemøde i dag, at Rusland må »holde op med at lyve« om sin invasion af det østlige Ukraine og sin direkte militære støtte til pro-Kreml-separatister dér.

Enslydende tale kom fra den britiske ambassadør Mark Lyall Grant. Geoffrey Pyatt, den amerikanske ambassadør i Kiev, tweetede, at eftersom våben, leveret af russerne, ikke havde givet oprørerne sejr, var der nu et

»stigende antal russiske tropper ... som direkte intervererede i kampe på ukrainsk territorium.«

Den britiske premierminister David Cameron opfordrede Rusland

»til at forfølge en anden kurs og til at finde en politisk løsning på krisen. Hvis Rusland ikke gør det, må hun ikke være i tvivl om, at der vil komme yderligere konsekvenser.«

NATO frigav satellitbilleder i dag, som angiveligt skulle vise russisk selvkørende artilleri, som bevæger sig i konvoj inde i Ukraine, og dernæst indstilles til affyring i området Krasnodon. En verificering af lokalitet er ikke tilgængelig eller mulig.

Foto: Petro Porosjenko

Ophidset situation over ni russiske soldater over den ukrainske grænse; EU-udsending siger, årsagen

er drøftelser mellem EU og Russisk Toldunion

28. august 2014 – Ukraine har blæst sin »tilfangetagelse« af ni russiske faldskærmsoldater inde på ukrainsk territorium i dag op, ved at påstå, der er tale om en »invasion«, hvilket provokerede Litauen til at indkalde til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd her til eftermiddag, hvor den amerikanske ambassadør til FN, neokonservative Samantha Power, erklærede, at Rusland havde »løjet åbenlyst« om hændelsen.

Moscow Times rapporterede i går, at den russiske præsident Putin bagatelliserede hændelsen ved at sige, at faldskærmsoldaterne sandsynligvis var en omstrejfende grænsepatrulje og påpegede, at Rusland aldrig have gjort vrøvl over ukrainske soldater, som krydsede grænsen til Rusland. Ukrainske soldater har ofte strejft over til russisk territorium, sagde Putin, og nævnte en hændelse, hvor en 450-mand stærk enhed krydsede grænsen:

»De [ukrainsk militær] er gået ind i vores territorium, selv med pansrede køretøjer. Det var der ingen problemer med. Jeg håber, der heller ikke bliver problemer denne gang.«

Ruslands udsending til EU, Vladimir Chizhov, fortalte *BBC* i dag, at NATO »aldrig har produceret et eneste stykke bevis« til støtte for sine anklager om »invasion«. *Ria Novosti* citerer Chizhov for, hvad der sandsynligvis er den virkelige årsag til Ukraines anfald:

»Jeg tror, at dette er relateret til lanceringen af Minsk-processen, som jeg mener, der var nogen, som ikke kunne lide. Der var ikke noget gennembrud på det topmøde, men den kendsgerning, at det fandt sted, er tilstrækkelig vigtigt. Uanset den aktuelle situation i Ukraine, er den første kontakt mellem den Russiske Toldunion og den Europæiske Union af stor

betydning.«

Poroshenko skal efter planen mødes med EU-ledere i Bruxelles på lørdag.

Den russiske ambassadør til OSCE, Andrei Kelin, fortalte *Ria Novosti* efter OSCE-mødet,

»Der er ingen russiske konvojer [i Ukraine]. Vore partnere var ikke interesserede i den humanitære situation i det sydøstlige Ukraine, kun i nogle imaginære konvojer med russiske militærkøretøjer, som angiveligt skulle være ved at nærme sig Novoazovsk. Selvfølgelig er der ingen konvojer.«

»Der er kun én sikker kendsgerning: medlemmer af militsen gik ind i Novoazovsk; alt andet er blot insinuationer«, fortsatte Kelin. »Der var angivelige russiske konvojer for en uge siden; for to uger siden. Der er ingenting; det er blot det ukrainske militær, som taber deres positioner; som taber terræn til miltsen, der, mener jeg, nu har indledt en kontraoffensiv.«

Foto: Samantha Power

Finland og Sverige forbedrer

samarbejde med NATO

28. august 2014 – De nominelt militært neutrale stater, Sverige og Finland, står for at indgå i en »ny samarbejds kvalitet« med NATO med aftaler, der skal underskrives på NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september. I et interview med den finske YLE Tv-kanal meddelte forsvarsminister Carl Haglund den planlagte underskrivelse af en sådan aftale i Wales. Et officielt dokument fra den finske regering taler imidlertid endnu kun om en hensigtserklæring, som ikke vil indebære, at landet vil levere tropper til NATO, eller tillade udstationering af alliancens tropper på finsk territorium, samt ville bevare landet neutralt. Det er dog blevet lækket, at Finland ville tilbyde logistisk støtte til NATO-styrker, som opererer i det baltiske område.

Aftalen er ikke uden opposition i Finland, selv i regeringen: Udenrigsminister Erkki Tuomioja har netop bekræftet på Facebook, at landets neutrale status ikke ville blive ændret, og at hverken Finlands eller Nordeuropas stabilitet som helhed ville forbedres, hvis NATO var udstationeret langs med landets grænser mod Rusland.

En ny aftale vil også blive underskrevet af Sverige, som, ulig Finland, iflg. en rapport i Svenska Dagbladet endda ville gå så langt som til at give NATO's hurtige indsatsstyrke lov til ophold og bevægelser på svensk territorium.

Tidligere britisk ambassadør til Usbekistan siger, britisk regering er umoralsk; Tilskynder et ja til skotsk uafhængighed 18. september

28. august 2014 – Craig Murray, tidl. britisk ambassadør til Usbekistan, fortalte Ria Novosti i dag, at Storbritannien er en slyngelstat og en fare for verden.

»Den britiske regering er dybt, dybt umoralsk. De er ligeglade med, hvor mange mennesker, de slår ihjel i udlandet, hvis det fremmer dem.

Enhver, som stemmer 'Nej' [til skotsk uafhængighed den 18. september], stemmer for at støtte en patologisk stat, som er til fare for verden; en slyngelstat og en stat, som er rede til at gå i krig for at gøre nogle få mennesker rige«,

sagde Murray i en tale på St. Andrews Universitetet i Skotland.

»Da vi invaderede Irak, gjorde vi mod FN, hvad Hitler og Mussolini gjorde mod Folkeforbundet ... Hvis man ser på Libyen, så er det en katastrofe nu. Vi bombede det, og vi dræbte 15.000 mennesker, da NATO bombede Sirte, noget, de aldrig har fortalt jer på BBC. Gjorde vi det bedre? Nej«, sagde Murray.

Murray er medlem af »Englændere for Uafhængighed«, en gruppe engelskfødte indbyggere, som bor i Skotland, og som støtter skotsk uafhængighed.

Murray siger,

»Jeg var britisk diplomat i 20 år. Jeg var en meget patriotisk brite, og jeg var meget, meget stolt af det.« Blot seks

måneder efter at være blevet ambassadør, opdagede jeg, at i det land, hvor jeg var ambassadør, transporterede vi og amerikanerne folk ind for at de kunne blive torturerede. Nogle af dem blev tortureret til døde ... Det var på samme tid, som, en måned senere, vi invaderede Irak imod Sikkerhedsrådets vilje. Ikke blot uden Sikkerhedsrådets tilladelse, men i fuld bevidsthed om, at hvis det var blevet forelagt Sikkerhedsrådet, ville vi være blevet stemt ned. Jeg ved med sikkerhed – eftersom jeg var chef for den enhed i Udenrigs- og Statssamfundskontoret, som overvågede irakiske masseødelæggelsesvåben – jeg ved med sikkerhed, at de vidste, at der ikke var nogen. Det var ikke en fejltagelse; det var en løgn«,

sagde Murray.

Fra LaRouche-bevægelsen 28. august 2014: Helga-Zepp LaRouche i Kina: En Prometheus-renæssance er atter på vej i verden

28. august 2014 – Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet i Tyskland, var en betydningsfuld deltager på en international konference om den Nye Silkevej, som blev afholdt den 25. og 26. august på Lanzhou-universitetet i Gansu-provinsen i det nordvestlige Kina. I henhold til offentliggjorte rapporter samledes flere end 100 embedsmænd og eksperter fra 21 lande under temaet »Ét

bælte og Én vej«, inklusive fremtrædende talere fra Rusland, Indien og selvfølgelig selve Kina. Fru Zepp-LaRouche holdt en tale over emnet »Det 21. århundredes Nye Silkevej er hjørnesteinen for fred og orden«.

Konferencen afholdtes samtidig med, at hele planeten er i færd med at gennemgå en betydningsfuld transformation – forværelset til det, som Lyndon LaRouche har kaldt 'den største renæssance, mennesket hidtil har frembragt' – hvis vigtigste hovedpersoner netop er de lande og intellektuelle ledere, som var repræsenteret på Lanzou-universitetet.

I kraft af mange års arbejde, årtiers mobilisering, og, i virkeligheden, århundreders intellektuelle kampe over Menneskets natur, har disse kræfter sat en proces i gang, som eksploderede på verdensscenen for alle at se, på topmødet for BRIKS- og Sydamerikas Unasur-nationer den 15. – 16. juni. Siden da, i løbet af de seks, korte uger, som er gået, har »BRIKS+«-nationerne tilvejebragt en anskuelsesundervisning, som resten af verden (inkl. USA og Europa) må lære af og følge. Det er en undervisning, som ikke blot involverer økonomisk politik per se, men som også handler om at skubbe frygt til side og tage spørgsmål om politik i sine egne hænder, såvel som at vise total foragt for den britiske marionet Barack Obama og alt, hvad han står for, en foragt, som han så rigeligt har fortjent.

Lyndon LaRouche understregede i dag, at den pointe, som må læres, også af folk i vor egen organisation, er, at det er idéer, og ikke ting, som har virkelig magt i universet. Udviklingerne i BRIKS+ er det, som vi i LaRouche-bevægelsen repræsenterer; vi har virkelig magt, sagde han, fordi vore idéer nu er ved at blive levende, så selv tåber kan se det. For eksempel, tilføjede LaRouche, læg ikke for megen vægt på fusion som sådan – selv om det er meget vigtigt, så er det ikke det, spørgsmålet drejer sig om. Det er blot et symptom, en virkning af den virkelige magt, som er Prometheus-princippet per se, sådan, som dette koncept blev diskuteret i

LPAC-Tv's ugentlige rapport fra i dag, »Nyt paradigme for menneskeheden«.

Hold op med at fokusere så meget på penge, understregede LaRouche. Det er ikke penge, som får verden til at dreje rundt; det er produktiv aktivitet, som i sig selv er et resultat af menneskets intellekt. Og han tilføjede endvidere, at disse idéer nu er ved at »komme på mode« blandt BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), Argentina, Egypten og andetsteds.

Billede: Prometheus skaber mennesket, mens Athene, gudinde for visdom og velstand, ser til

Bank of New York sparket ud af Argentina

26. august 2014 – Den argentinske stabschef Jorge Capitanich meddelte i morgens pressekonference, at Centralbankens direktør for finansielle og monetære enheder har tilbagekaldt tilladelsen til at operere for Bank of New York-Mellon, og således nægtet banken muligheden for at bevare en afdeling i landet.

Direktørens resolution 437, dateret 25. august, erklærer, at Bank of New York ikke har udført

»nogen aktive operationer, ligesom der ikke har været nogen

aktive operationer siden december 2012.«

Banken har heller ikke tilbudt finansiering eller andre finansielle tjenesteydelser til nogen, der er bosat i Argentina, fra januar 2013 og til dato, og imødegår således ikke de krav, der stilles til en udenlandsk bank, som opererer i landet.

Regeringens lovforslag om at åbne en ny, frivillig gældsombytning for obligations-indehavere, som er med i omstruktureringen under argentinsk lov, og som skal debatteres i Senatet den 27. august, bemyndiger Finansministeriet til at »tage de nødvendige skridt« for at fjerne BoNY som landets administratorbank mht. gældsomstruktureringen fra 2005 og 2010. BoNY overtrådte betingelserne for omstruktureringskontrakten ved ikke at betale obligationsindehaverne på forfaldsdatoen den 30. juni, på trods af den kendsgerning, at Argentina deponerede 539 mio. dollars i BoNY's konto til dette formål den 27. juni.

Capitanich påpegede også, at en gruppe hedgefonde, inkl. George Soros' Quantum Partners og Kyle Bass' Hayman Capital, har anlagt sag imod BoNY i London og har krævet renteudbetaling for 226 mio. euro, som blev blokeret af New York-dommeren Thomas Griesa i sidste måned. New York Times rapporterede i dag, at sagsøgerne fremfører, at, eftersom de rentebetalinger, som de har til gode, er under britisk jurisdiktion, har Griesa overtrådt sin jurisdiktion ved at blokere for udbetalingen.

NATO vender ryggen til traktaterne med Rusland fra 1997 og 2002

27. august 2014 – Til trods for, at NATO's afgående generalsekretær Anders Fogh Rasmussen i går i Bruxelles sagde, at alliancen »fortsat vil respektere den grundlæggende traktat« med Rusland fra 1997 og 2002, så åbner hans påstand om, at Rusland havde overtrådt denne traktat gennem sin »invasion« af Ukraine Pandoras æske for flere betydningsfulde ændringer i NATO's strategi.

Rasmussen spillede på Polens og de tre Baltiske staters mindreværds kompleks og erklærede, at der ikke længere kunne være

»alliance-medlemmer af første og anden grad, medlemsstater uden betydelige NATO-tropper på deres territorium, og som ikke kan forsvare sig imod en russisk aggression«.

NATO vil få flere baser i nærheden af dets østlige grænser mod Rusland, og det vil opbygge en hurtig indsatsstyrke, som kan indsættes

»ikke inden for dage eller uger, men inden for få timer«.

Med andre ord foreslår Rasmussen en fremskudt udstationering af NATO-tropper på Ruslands grænse mod Baltikum, en klar overtrædelse af 1997-aftalen, som han hævder, vil blive respekteret.

Rasmussen hævdede, at fordi de tre Baltiske stater har betydelige russiske minoriteter, kunne Moskva bruge dette som

påskud til en militærintervention efter det, som han påstod, var den »invasionsmodel«, som blev brugt imod Ukraine. Mens Rasmussen talte, bekræftede NATO sidste uges lækkede oplysning om, at Danmark vil tilslutte sig Vestens missilskjold (imod Rusland) med en speciel antimissil-fregat, som skal udstationeres i Det baltiske Hav. Rasmussen undveg at kommentere det polsk-baltiske initiativ for NATO-topmødet en uge fra i dag om, at de planlagte missilforsvarssystemer officielt skal rettes mod Rusland, og således gøre en ende på bedrageriet med, at systemet var rettet mod Iran.

Mens Rasmussen talte, rapporterede det lettiske nyhedsagentur LETA, at landet vil være vært for en multinational militærøvelse med kodenavnet »Steadfast Javelin II« fra 1.-10. september, som vil inkludere 1.000 styrker fra USA, Canada, Italien, Tyskland, Bulgarien og Letland, som vil arbejde sammen for at udvikle inter-operabilitet mellem NATO's allierede, bevæbnede styrker og forbedre disses planlægning, koordinering, organisering og udførelseskapacitet.

En anden militærøvelse med kodenavnet »Sølvpil 2014«, vil løbe af stablen i Letland fra 29. sep.-6. okt., i hvilken lettiske styrker vil få tilslutning fra henved 1.000 tropper fra Estland, USA og Storbritannien (UK).

Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at dette alt sammen er det desperate Britiske Imperiums værk, som står over for en bankerot, der ikke kan stoppes. Især det polsk-baltiske forslag om at rette BMD-systemet mod Rusland, bemærkede LaRouche, vil give meget hårdt bagslag mod regionens nationer, som virkelig ikke vil have et sådant opgør.

Europa; NATO-topmøde; Stop 3. Verdenskrig

Lavrov slår ud efter USA for at gå imod historien og den nye, egalitære, internationale scene

27. august 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i en tale på en ungdomslejr i det centrale Rusland i dag, at USA »gik imod historiens gang« i sin dæmonisering af Rusland og sit forsøg på at standse fremvæksten af en »international, egalitær scene« – en tydelig reference til den revolutionære transformation af historien, centreret omkring udviklingerne omkring BRIKS.

»Vi er ikke interesseret i konfrontation, vi er ikke interesseret i en sanktionsspiral«,

sagde Lavrov, iflg. Russia Today.

»Jeg kan blot bemærke, at længe før begivenhederne i Ukraine, antog Vestens angreb på Rusland en irrationel form. Det begyndte alt sammen længe før dette forår.«

»Nogle lande forsøger at tilbageholde fremvæksten af en egalitær, international arena«,

sagde Lavrov. Lyndon LaRouche svarede på dette ved at tilføje, at det, der motiverede Vesten i dens desperate bestræbelse på at standse disse bestræbelser på at skabe en ny renæssance, var den vestlige finansielle og økonomiske ordens totale bankerot.

Lavrov angreb også Vestens skamløse formodning om, at de var den »ultimative, internationale dommer« i alle spørgsmål og sagde, at dette var en »vejspærring« for løsningen af globale problemer, såsom

»terror, narkohandel, spredning af masseødelæggelsesvåben, fødevaremangel, epidemier, illegal immigration og regionale konflikter ... Vi anser det ikke for at være en tragedie, hvis nogle af vore partnere er uenige med os i visse spørgsmål – i modsætning til NATO, hvor enhver form for at træde uden for rækken omgående straffes.«

Bolivias præsident fremlægger kampagne for atomkraft for folket

26. august 2014 – I en tale i mandags til minearbejdere i Potosi forklarede præsident Evo Morales, at Bolivia nu måtte arbejde på en værditilvækst af sine råmaterialer ved at anvende dem i industrielle processer, og det inkluderer anvendelsen af atomkraft.

»Det er vores ansvar at skabe en værditilvækst af vore naturlige ressourcer. Vi må arbejde henimod en frigørelse af videnskaben. Vi satser på atomkraft til fredelige formål«,

sagde Morales. DPA-telegrambureauet tilføjede, at Morales

satte spørgsmålstegn ved, at det kun var rige og udviklede lande, som har atomkraftværker, der producerer elektricitet og anvendes til medicinske formål.

Ulig feje, snæversynede politikere i den disintegrerende, transatlantiske sektor, sætter Morales og hans vicepræsident Alvaro Garcia Linera Bolivias behov for at indføre atomkraft øverst på dagsordenen for deres kampagne om genvalg i valget til oktober, som en del af den næste fase af Bolivias udvikling: industrialisering, især anvendelse af landets olie- og gasressourcer.

Argentinske professionelle atomfolk promoverede fordelene ved anvendelse af atomkraft, ikke blot i Bolivia, men i hele Sydamerika generelt, på et udvalgt panel på VII Internationale Olie og Gas-Kongres i Santa Cruz, Bolivia, den 20. og 21. august. Tre topbedsfolk fra atomafdelingen i Argentinas højteknologiselskab, INVAP, skitserede for folk sådanne basale ting som, hvordan atomkraft fungerer, sikkerhedsmekanismer, den kendsgerning, at der i øjeblikket bygges 72 atomkraftværker i 15 lande, osv.

Det var på denne kongres, at vicepræsident Garcia Linera så veltalende forelagde spørgsmålet om Bolivias Prometheus-forpligtelse til at beherske og udvikle atomkraftsom værende nødvendig for at lægge grunden til landets teknologiske udvikling i de næste 4 til 5 århundreder.

Den kinesiske ambassadør til Mexico skriver »Velstand for de mange er bedre end velstand for kun én«

27. august 2014 – I en kronik publiceret i Mexicos El Financiero i dag, forklarede Kinas ambassadør til Mexico, Qiu Xiaqi, på en meget veltalende måde, den strategiske betydning for alle nationer, udviklede og ikke-udviklede, af den nye, økonomiske og politiske verdensorden, som nu er ved at blive skabt omkring BRIKS-gruppen.

Den bagvedliggende filosofi i denne orden er indfanget i artiklens titel:

»Velstand for de mange er bedre end velstand for kun én«.

Ambassadørens intervention kommer på et godt tidspunkt. Alt imens Mexico hidtil har holdt sig i god afstand til den globale revolution, som er sat i gang i kølvandet på BRIKS-topmødet i juli, så kan landet ikke forblive dér længe. Konceptet med en verden, organiseret omkring suveræne nationer, der samarbejder om produktiv udvikling, udgør præcis Mexicos historiske udenrigspolitik, som senest er kommet til udtryk i præsident Jose Lopez Portillos regering (1976-1982). Det nye paradigme, som fejer hen over verden, vil give dette historiske Mexico nyt liv, som det har givet nyt liv til bedre historiske tendenser i mange lande over hele verden. For at sparke dette i gang, er LaRouche-borgerbevægelsen i Mexico begyndt at cirkulere en erklæring med titlen

»Mexicos eneste valgmulighed: Gå med i BRIKS-alliancen.«

Ambassadør Qiu Xiaoqi fortalte mexicanere, at etableringen af den nye BRIKS-bank og reservevalutafond

»markerer en betydningsfuld milepæl i samarbejde mellem udviklingslande. Det vil ligeledes få en betydelig og vidtrækkende virkning mht. at forbedre det internationale finanssystem og fremme en sund og bæredygtig, global, økonomisk vækst.«

De nye finansinstitutioner i BRIKS vil ikke alene øge samarbejdet mellem BRIKS-medlemsstater inden for sådanne strategiske områder som infrastruktur, energi og finans- og investeringssektoren, men vil også

»hjælpe med at styrke gavnligt samarbejde mellem udviklingslande, fordi det er et af deres formål ... Udviklingslandene i dag står ved et nyt, historisk punkt, hvorfra de kan tage afsæt for at opnå større udvikling og fremskridt, men de konfronteres med stor mangel på infrastruktur, finansiering og økonomiske ressourcer. Den nye, multilaterale bank og reservevalutafonden vil udnytte de fordele, som byder sig gennem uafhængigt, finansielt samarbejde ...«

»... Praktisk samarbejde mellem BRIKS-medlemmer vil tilgodese udviklingslandenes fremskridt, så vel som verdensøkonomiens stabilitet, samt de udviklede landes genrejsning og vækst. I processen vil genaktiveringen af disse nationer også gavne udviklingslandenes velstand, inklusive BRIKS. Et kinesisk ordsprog siger: »Velstand for de mange er bedre end velstand for kun én«.

»Jeg håber, at alle lande i verden holder fast ved idéen om samarbejde baseret på fælles fordel, og at de uophørligt vil bestræbe sig på at fremme fælles udvikling og fælles velstand.«

